

Aznar marcarà un nou rumb en el congrés estatal de Sevilla

PP: continuen les contradiccions

El nou líder del PP intenta iniciar una política d'incompatibilitats que es basarà en una norma general que garanteixi la no-acumulació de càrrecs polítics i institucionals en una mateixa persona i que afectarà els caps visibles conservadors de Catalunya i el País Valencià.

La consolidació de José María Aznar com a líder del PP i la nova orientació que ha decidit donar al partit més representatiu de la dreta espanyola provocarà un procés de canvis en les executives regionals que no tots els implicats estan disposats a acceptar. De cara al proper congrés nacional, que se celebrarà els dies 31 de març i 1 d'abril a Sevilla, José Ma. Aznar assenyalava a Barcelona que calia "orientar el partit cap a espais de centre perquè és difícil arribar a més per la dreta i qui ara diu representar el centre no és més que un satèl·lit del PSOE". Com a bona mostra, el lema de la reunió sevillana, "Centrados en la libertad".

CATALUNYA, L'OBJECTIU CONVERGÈNCIA

La proximitat del congrés nacional ha desfermat dins la secció catalana del Partit Popular les desavinences internes que qüestionen el liderat de Jordi Fernández Díaz, actual president regional. Els crítics, encapçalats pel diputat a les Corts de Madrid, Manuel Milián Mestre, acusen el president del PP a Catalunya d'actuar amb massa complexos davant de Convergència i Unió, cosa que provoca la satel·lització del partit respecte a la coalició nacionalista.

L'origen dels problemes de Fernández Díaz està en la seva manca de sintonia amb la nova direcció popular estatal sorgida del procés de *refundació* del partit. El seu anterior suport a Hernández Mancha i la progressiva pèrdua de vots en les diferents convocatòries electorals (de sis diputats en les legislatives del 86, ha passat a quatre en les del 89) ha fet minvar el seu pes polític dins la direcció estatal. Concretament, la Junta Directiva Nacional va paralyzar l'intent de

Aznar no vol controlar els líders regionals.

Fernández Díaz de reorganitzar la cúpula del partit a Catalunya després de les eleccions europees. Això ha provocat que actualment la plaça de secretari general del PP a Catalunya estigui vacant, amb la qual cosa Madrid ha aconseguit debilitar la direcció popular catalana i fer més fàcil un possible colp de timó durant el congrés.

Un segon punt que fa augmentar la tensió entre Fernández Díaz i l'equip d'Aznar és la nova política d'incompatibilitats que prepara el líder popular i que es basarà en una norma general que garanteixi la no-acumulació de funcions en les direccions territorials. Aznar vol evitar que els càrrecs polítics del partit acaparin els càrrecs institucionals. Aquesta nova reglamentació podria afectar els càrrecs de Fernández Díaz i facilitar la seva sortida de la presidència del PP català com a conseqüència de la seva tasca de diputat al Congrés.

Des de Catalunya, la persona que ha defensat les directrius de la direcció estatal tant pel que fa a la necessitat d'incrementar l'enfrontament amb CiU com la necessitat de reestructurar l'actual organigrama regional ha estat Manuel Milián Mestre, col·laborador de Fraga durant la transició i home de la seva confiança. Milián, que també és diputat al Congrés, creu, tal i com defensava Aznar, que el PP a Catalunya ha de disputar l'electorat conservador català a CiU, mitjançant la confrontació, denunciant els possibles *excessos* nacionalistes de Pujol, en la línia que segueix Aleix Vidal Quadras, molt ben vist també per l'executiva estatal.

Milián ha negat sempre encapçalat cap sector crític, però diverses vegades ha expressat públicament les seves discrepàncies sobre el liderat de Fernández Díaz i a favor d'una racionalització de l'estructura organitzativa del partit.

Malgrat tot, la tàctica de Fernández Díaz de no confrontació directa amb el nacionalisme també manté els seus partidaris en la direcció estatal, entre els quals hi ha el vice-president del PP, Miguel Herrero de Minón, que en un article publicat al diari *La Vanguardia* recordava que "no sempre ni necessàriament el nacionalisme ha estat un factor d'inestabilitat o inseguretat, sinó que històricament ha estat vinculat a la llibertat individual i a la democratització de la vida política". Aquesta afirmació contrasta amb el discurs *anacionalista* d'Aleix Vidal Quadras i pot ser indicativa de com poden anar les discussions del proper congrés estatal del Partit Popular.

AGRAMUNT ES QUEDA SOL

La nova política que intenta dur a terme el líder del PP, José María Aznar, afecta directament l'actual president provincial de València i diputat a les Corts de Madrid, Pedro Agramunt, el qual aspira també al càrrec de president regional del PP com també a la presidència de la Generalitat. Massa poders, tant polítics com institucionals, per a una persona que va entrar no fa ni un any al partit de la mà de Manuel Fraga, per tal de donar credibilitat a la contínua olla de grills que caracteritza els conservadors valencians.

Agramunt, ex-president de la Confederació Empresarial Valenciana, està pendent en aquests moments de renovar el seu lloc en l'executiva estatal que elegirà nous representants els pròxims dies 31 de març i 1 d'abril a Sevilla. És evident que el líder valencià no compta amb el suport d'Aznar ni tampoc amb la mà benefactora de Fraga, que es troba com peix en l'aigua al palau de Raxoi i sembla haver abandonat definitivament el control de Madrid, ni amb el de José Antonio Segurado, que ha representat fins fa uns dies les aspiracions de la CEOE al partit conservador.

Pedro Agramunt no sols no ha pogut parar els peus a Unió Valenciana, la força política que més vots li està restant successivament en les diferents confrontacions electorals i que a més li va guanyar un diputat en les últimes eleccions estatals, sinó que tampoc ha pogut fer de la versió valenciana del PP una bassa d'oli.

És evident que Agramunt en aquests

Cañellas sempre està amb els guanyadors.

mesos de liderat ha aconseguit arrossegar un bon nombre de damnificats, com és el cas de Rita Barberà, obligada per ell a dimitir com a portaveu del Grup Popular a la Corts valencianes per tal de reservar-se la seva candidatura com a president de la Generalitat. Barberà és tal vegada la persona del partit que més disciplinada es mostra i des del seu defenestrament no ha gosat obrir la boca contra Agramunt. Però ningú no dubta que està a l'expectativa que arriben millors temps.

En aquests moments el president provincial del PP a València compta amb el suport, si més no verbal, dels

seus homòlegs de Castelló i Alacant, José María Escuin i Juan Antonio Montesinos, respectivament. Aquest suport també resulta fictici si es té en compte que Escuin compta amb més d'un crític entre els seus seguidors i Montesinos no gaudeix de la confiança d'Aznar, que ha posat els seus ulls en un dels barons de la Marina, José Cholbi, i sobretot, en l'alcalde d'Oriola, Luis Fernando Cartagena.

Cartagena sintonitza a la perfecció amb els aires renovadors que intenta imprimir Aznar en el partit que lidera. "Jo estic en contra que es traga gent dels despatxos, i a favor de crear estructura de partit. Una cosa és ser un bon

El líder del PP valencià es troba en un mal moment.

Jordi Fernández Díaz té els dies comptats.

economista i una altra de molt diferent ser un bon polític", va declarar a EL TEMPS, aquest alcalde d'una de les poblacions més importants del País Valencià amb més de quaranta mil habitants, referint-se, sense esmentar-lo en cap moment, a Pedro Agramunt. "Cal abandonar el verticalisme que ha caracteritzat el Partit Popular i la concentració de poder en una sola persona. De tota manera mai m'enfrontaré a Montesinos o Agramunt. Ara bé, una altra cosa és que Aznar em demanés un altre tipus de dedicació".

Ara per ara, el problema de Pedro Agramunt és poder demostrar que el seu càrrec de president provincial no va ser

una imposició de Madrid i per tant, haurà de lluitar per conservar el seu lloc a l'executiva estatal i aconseguir la presidència regional.

L'INCOMBUSTIBLE CANELLAS

Gabriel Cañellas és des de 1980 president del PP a les Illes Balears i des del 83 és el cap del Govern Balear. Ningú dubta que aquest home de 48 anys i que ha sabut mantenir-se malgrat les crisis i refundacions del seu partit, és el líder indiscutible dels conservadors illencs. En aquests moments les relacions amb Aznar són del tot cordials i com a mostra caldria assenyalar que

Cañellas presidirà el X Congrés del PP, que se celebrarà a finals d'aquest mes.

El PP de les Balears mai ha adoptat postures antioficials, de manera que, en els diferents congressos del partit, Cañellas ha sabut estar amb la línia del poder amb Fraga, Mancha i, ara, amb Aznar.

La idea de Cañellas, que ja ha defensat en altres congressos i que tornarà a defensar en aquest, és la de regionalitzar el partit adaptant-lo a la realitat de l'Estat de les autonomies.

Pere Martí (Barcelona) Tona Català (València) i Miquel Payeras (Mallorca)